

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΤΩΝ ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ.

Οἱ ἐν Σμύρνῃ Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι ἐπιθυμοῦντες τὴν δυνατὴν βελτίωσιν τοῦ ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένου πλημμελοῦς διδασκτικοῦ συστήματος τῆς παρ' ἡμῖν κατωτάτης παιδείας καθῆκον αὐτῶν ἐθεώρησαν νὰ ὑποβάλωσιν ὑπὸ σύσκεψιν τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ζήτημα. Καὶ δὴ συνελθόντες ἐν τῇ Εὐαγγελικῇ Σχολῇ περὶ τοὺς 35 τὸν ἀριθμὸν τὴν 27ην Ὀκτωβρίου 1874 κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Γυμνασιάρχου αὐτῆς κ. Κ. Ξανθοπούλου, καὶ ἀκούσαντες τὴν σπουδαίαν αὐτοῦ ἐκθεσιν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀπεδέξαντο κατὰ πρῶτον τῇ προτάσει τοῦ κ. Ν. Ἀρώνη ὡς ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν διδασκαλικοῦ Συλλόγου ἐν Σμύρνῃ, ὅστις σκοπὸν ἔμεσον ἔχει, συσκεψάμενος δέοντως ἐπὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν ζητημάτων τῆς εἰρημένης ἐκθέσεως, νὰ ἐξεύρῃ εὐκολωτέραν τινὰ μέθοδον καὶ προσφορότερον τρόπον, δι' οὗ ἡ κατωτέρα παρ' ἡμῖν παιδεία δύναται νὰ καταστῇ, ὅσον οἷόν τε, σκοπιμωτέρα καὶ τελεσφορωτέρα.

Διὸ γενομένων κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην, τῶν ἀπαραιτήτων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Συλλόγου, συνετάχθη πράξις περὶ τῆς συστάσεως τοῦ Διδασκαλικοῦ τούτου Συλλόγου, ἥτις καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ πάντων τῶν παρόντων μελῶν αὐτοῦ, καὶ εἶτα διελύθη ἡ συνεδρίασις τούτου.

(Ἐπεταὶ ἡ περὶ τῆς παρ' ἡμῖν κατωτάτης παιδείας σπουδαία ἐκθεσις τοῦ κ. Κ. Ξανθοπούλου.)

Λόγος τοῦ κ. Ξανθοπούλου.

Ἀπὸ τίνος χρόνου κατέστη ἐπαισθητὸν ὅτι παρ' ἡμῖν ἡ δημοτικὴ ἐκπαίδευσις δὲν ἔχει καλῶς, ὡς ἔχει.

Παρατηρήθη δὲ πρὸ πολλοῦ ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν μαθητῶν ἀπέρχονται ἐξ ἀνάγκης εἰς τὰς βιωτικὰς ἐργασίας συνηθῶς ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ ἀπὸ τῆς δευτέρας τάξεως τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου.

Ἀπερχόμενοι λοιπὸν οἱ παῖδες τοῦ λαοῦ εἰς τὰ τοῦ βίου εἴτε ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, εἴτε ἀπὸ τὰς τάξεις τοῦ ἐλληνικοῦ σχολείου, ἐρωτῶμεν, ποῖα τοιχεῖα μορφώσεως καὶ μελλούσης αὐτῶν ἀναπτύξεως πνευματικῆς μεθ' ἑαυτῶν φέρουσιν;

α. Γνωρίζουσι τὴν καθαρεύουσάν καθομιλουμένην τῶν γλῶσσάν τοιχειωδῶς, γραμματικῶς, ἥτοι τυπικῶς καὶ συντακτικῶς;

β. Ἐννοοῦσι τὴν θείαν λατρείαν τῆς ἐκκλησίας μας καὶ εἶνε πρὸς αὐτὴν ἐξοικειωμένοι;

γ. Γνωρίζουσί τι ἐκ τῆς μεγάλης ἡμῶν ἔθν. Ἱστορίας; τὴν Γεωγραφίαν τῆς πατρίδος τῶν καὶ τῆς ἐπικρατείας τῶν;

δ. Εἶνε εἰς τὰς ἀριθμητικὰς πράξεις τοῦ πρακτικοῦ βίου ἔμπειροι;

ε. Ἐχουσί τινα γνωριμίαν τῆς περικυκλώσεως αὐτοῦς φύσεως, ὅπως θαυμάζουσιν αὐτὴν καὶ ἐν παντὶ δοξάζουσιν τὸν τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ποιήσαντα;

ς. Πῶς ἔχουσι κατὰ τὸ σῶμα; ζ. Εἶνε διὰ τοῦ ἁσματος ἡ ψυχὴ τῶν ἡμερωμένη; ἠ. Ἡ ὄρασις εἶνε ἐξησκημένη εἰς τὸ καλὸν

διὰ τῆς καλλιγραφίας καὶ ἰχνογραφίας ; θ'.
Ἡ μνήμη εἶνε γεγυμνασμένη δι' ἐκστηθίσεων
ἀξίων ἀπομνημονεύσεως γνωμῶν καὶ λόγων ;

Ἐν ἐνὶ λόγῳ εἶνε καθ' ὅλα συγκεκριη-
μένοι τὰ στοιχεῖα τῆς περαιτέρω ἀναπτύξε-
ως κατὰ τε τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ;

Τὰ ἐρωτήματα ταῦτα, φίλοι, πᾶς τις δι-
καιούται ν' ἀποτείνῃ περὶ τῆς πρώτης παι-
δεύσεως, ἥτις καὶ δημοτικὴ λέγεται, καὶ ἥς
καλὸν νὰ μετέχῃσι πάντες ἀνεξαίρετως οἱ
τε πένητες καὶ οἱ εὐποροῦντες.

Εἶνε δὲ τὰ ἐρωτήματα ταῦτα τόσα σπου-
δαῖα ζητήματα περὶ τῆς δημοτικῆς ταύτης
παιδείσεως, ἐξ ἧς καὶ μόνῃς θ' ἀρχίσῃ ἡ
τοῦ ἔθνους ἡμῶν πνευματικὴ ἀναγέννησις,
ἣν πάντες ἐπιποθοῦμεν καὶ ὑπὲρ ἧς πάντες
οἱ δυνάμενοι ὀφείλομεν νὰ ἐργαζώμεθα.

Περὶ αὐτῶν λοιπὸν τῶν ζητημάτων προ-
βάλλεται ἡμῖν νὰ συσχεθῶμεν, ἀρχὴν ποι-
οῦντες ἀπὸ τῆς σήμερον.

Ἄλλ' ὥς νομίζω, τὸ πρῶτον, ἐξ οὗ δέον
νὰ ὁρμηθῇ ἡ ἐπίλυσις καὶ ἡ συζήτησις τῶν
ἀποριῶν περὶ τε τὰ καθόλου καὶ τὰ καθ' ἑ-
κάστα, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς αὐτοτελείας καὶ
αὐταρκειᾶς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου.

Πρέπει δηλονότι νὰ ᾔνε τὸ δημοτικὸν
σχολεῖον αὐτοτελὲς καὶ αὐταρκες ἢ πρέπει
νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ ἐλληνικοῦ λεγομέ-
νου σχολείου, μ' ἄλλας λέξεις νὰ προπαρα-
σκευάζῃ μαθητὰς διὰ τὴν ἀ. τούτου τάξιν ;

Τὸ ἐλληνικὸν σχολεῖον, ὥς γνωρίζετε,
καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι αὐτοτελὲς κατὰ τὴν δι-
δασκαλίαν τῆς ἐλληνικῆς γλώσσης, ἥτις εἶ-
νε ἡ βᾶσις τῆς ὅλης ἡμῶν παιδείσεως· διότι
αὐτὸ εἰς ὅλας τὰς τρεῖς τάξεις, αἵτινες τὸ
συγκροτοῦσιν, ἐργάζεται προπαρασκευαστι-
κῶς ὑπὲρ τοῦ γυμνασίου ἢ τῶν γυμνασιακῶν
τάξεων, ὅσον ἀφορᾷ μάλιστα τὴν ἐλληνικὴν
γλῶσσαν· διδάσκεται συνήθως ἐν αὐταῖς τὸ
τυπικὸν τῆς ἀρχαίας Γραμματικῆς καὶ κεί-
μενον τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς. Τοῦτο γίνεται
διὰ νόμου εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ ἐλλήνι-
κοῦ Κράτους καὶ τοῦτο γίνεται κατὰ μίμη-
σιν καὶ ἐν τῇ δούλῃ Ἑλλάδι.

Τὸ τί συμβαίνει λοιπὸν ὅλοι γνωρίζομεν·
οἱ πλεῖστοι τῶν μαθητῶν ἀπέρχονται εἰς

τὸν πρακτικὸν βίον ἀπὸ τὰς ἤδη ρηθείσας
τάξεις καὶ ἐνθυμούμενοι κανόνας τινάς, ἧς
ἐδιδάχθησαν γραμματικῆς καὶ ἐξαιρέσεις
κανόνων, ὧν δὲν ἔφθασαν ἔτι νὰ ἐννοήσω-
σιν οὔτε τὴν σπουδαιότητα οὔτε τὴν χρῆ-
σιν, γελῶσι καὶ δὴ καὶ σκώπτουσιν ἡμᾶς
τοὺς διδασκάλους· καὶ τί πταίουσιν οἱ δι-
δάσκαλοι, ἀφοῦ κατὰ τοὺς περὶ παιδείας
κειμένους Νόμους ἐδίδαξαν ;

Τὸ γινόμενον τοῦτο ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει
τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἄτοπον κατείδὸν τινες τῶν
λογίων καὶ ἱκανῶς συνησθάνθησαν, ἐν οἷς
καὶ οἱ περὶ τὸν ἐν Ἀθήναις Σύλλογον τῶν
Γραμμάτων, καὶ ὁ ἡμέτερος κ. Ἀντώνιος Ἰ-
σηγόνης καὶ πρὸ πολλοῦ καὶ ἐσχάτως γράψας
ἱκανὰ ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας τῆς καθομιλου-
μένης, καὶ ὁ Σύλλογος τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως προσκληθεὶς νὰ συσχεθῇ περὶ συ-
στάσεως διδασκαλείου καὶ δημοτικῆς ἐκπαι-
δεύσεως αὐτοτελοῦς.

Ἄλλὰ τώρα εὐθὺς δὲν πρόκειται περὶ τοῦ
ζητήματος τῆς γλώσσης· εἶνε πρῶτον τὸ ζή-
τημα τῆς αὐτοτελείας τοῦ δημοτικοῦ σχο-
λείου, ὥς διετυπώθη ἀνωτέρω.

Περὶ τούτου, νομίζω, πᾶς τις εὐκόλως θ'
ἀποφανθῇ μικρὸν τι σκεφθεὶς· ἂν ὅλοι ἐδύ-
ναντο νὰ περατώσωσι μέχρι τοῦ δεκάτου
ὀγδόου ἔτους τῆς ἡλικίας τὰς σπουδὰς των,
καλῶς θὰ εἶχεν ἡ ἀλληλένδετος σύστασις
τῶν τριῶν σχολείων, δημοτικοῦ, ἐλληνικοῦ
καὶ γυμνασίου· ἀλλ' ἐπειδὴ (ἅπανταχοῦ καὶ
πάντοτε) οὐδαμοῦ οὐδαμῶς συμβαίνει τοῦ-
το, ἀλλὰ συμβαίνει, ὅ,τι κατ' ἀνάγκην συμ-
βαίνει, ὅ,τι ἐκ τῆς φύσεως αὐτῆς τῶν πραγ-
μάτων πηγάζει, δέον νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο
κύκλους τελείους καὶ πλήρεις κύκλους ἡ παι-
δευσις, τὸν μὲν στενότερον καὶ μικρότερον,
τὸν δὲ εὐρύτερον καὶ μεγαλειότερον.

Κατὰ ταῦτα ἐπιβάλλεται εὐθὺς τῷ νοοῦν-
τι ἡ αὐτοτέλεια τοῦ δημοτικοῦ σχολείου·
διότι, ἵνα ἔχῃ καὶ ἡ παιδεία ζῶν ἢ μᾶλ-
λον ἵνα ζῇ καὶ ζῶῃς ἡ πάροχος, ὥς πᾶς ὁρ-
γανισμὸς, ἀναγκαίως πρέπει νὰ ἔχῃ ὁργανι-
κὴν τινα σύστασιν, αὐτοτέλειαν δηλονότι.

Τεθέντος νῦν τοῦ αὐτοτελοῦς τοῦ δημοτι-
κοῦ σχολείου, γεννᾶται εὐθὺς ἡ περὶ τῆς

διαρκείας τῶν στοιχείων τῆς παιδείας α-πορία.

Φθάνουν πέντε ἔτη ἀπὸ τοῦ ἐβδόμου τῆς ἡλικίας; χρειάζονται ἕξ ἢ ἑπτὰ; ἐρωτῶμεν.

Εὐθὺς ἐκ τῶν ἐρωτήσεων τούτων, αἵτινες προτείνουν καὶ περιλαμβάνουν καὶ ἐτῶν διάρκειαν ἐν ἑαυταῖς, δύο εἰδῶν δημοτικὰ σχολεῖα συσταίνονται· διότι καὶ τὸ δωδεκαετὲς τῆς ἡλικίας ὁ δωδεκαετής ἤδη παῖς εἶνε χρήσιμος εἰς τὸν πένητα καὶ ἐν βιωτικαῖς ἀνάγκαις διατελοῦντα οἰκογενειάρχην καὶ ἀποσύρεται λοιπὸν οὗτος, ἵνα βοηθήσῃ τοὺς γονεῖς. Τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τὰς πόλεις, ἀλλὰ μάλιστα εἰς τὰς μικρὰς καὶ πτωχὰς κοινότητας, κώμας καὶ κωμοπόλεις. Ὅθεν ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον εἶδος τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, τὸ μικρότερον δημοτικὸν, οὗ ὁ κύκλος ὀλίγον στενότερος, ἀλλὰ πάντοτε αὐτοτελής. Τὰ δὲ ἕξ καὶ ἑπτὰ ἔτη ἀποτελοῦσι τὸ ἀνώτερον δημοτικὸν σχολεῖον, ἐξ οὗ συνήθως θ' ἀπολύεται ὁ μαθητὴς κατὰ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν δεκατετραετής, ὁ μαθητὴς ἐννοεῖται ὁ μὴ δυνάμενος· μηδὲ βουλούμενος νὰ διανύσῃ καὶ τὴν μέσσην ἐγκύκλιον παιδείαν, τὴν τοῦ γυμνασίου.

Ἐχομεν λοιπὸν δύο εἶδη δημοτικοῦ, τὸ κατώτερον καὶ ἀνώτερον, ἀνταποκρινόμενα εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας.

Κατὰ ταῦτα εἰς τὰς πλείστας κοινότητας, εἰς κωμοπόλεις καὶ κώμας πρέπει νὰ ὑπάρχῃ δημοτικὸν σχολεῖον εἴτε κατώτερον, εἴτε ἀνώτερον, καὶ ὅχι ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἄνευ λόγου καὶ μάτην σήμερον γίνεται. Ἀκούομεν ὅτι εἰς τὴν Μενεμένην π. χ. ἢ τὸν Βουτζᾶ ἢ τὸ Σεβδίκιο κ.λ. ἔχουν ἀλληλοδιδασκτικὸν σχολεῖον, καὶ ἔχουν καὶ μίαν ἢ δύο τάξεις ἐλληνικοῦ σχολείου. Εἴσθε, κύριοι, διδάσκαλοι, καὶ δύνασθε ὑμεῖς μᾶλλον ἢ ἄλλος τις νὰ ἐννοήσῃ τί δύναται νὰ συμβῇ ἐν τοιαύτῃ τῶν σχολείων διοργανώσει. Πιστεύσατέ μοι οὐδὲν ἄλλο εἶνε δυνατόν νὰ γίνεται ἢ ἐλεεινὸς τις μηχανισμός.

Τί μανθάνει εἰς τὴν πρώτην ἐλληνικὴν τάξιν ἢ καὶ δευτέραν ἐκεῖ εἰς τὸ χωρίον ἢ

καὶ ἐν τῇ πόλει; ἀρχίζει ἐξήγησιν ἐλληνικοῦ κειμένου καὶ τὸ τυπικὸν τῆς ἀρχαίας γραμματικῆς· καὶ ἐν μέσῳ ἀηδοῦς ἐκστηθίσσεως καὶ μηχανισμοῦ παύει καὶ ἀποσύρεται, οὐδὲν αὐτοτελὲς μαθὼν οὐδὲ τὴν μητρικὴν γλῶσσαν, τὴν γλῶσσαν, ἣν σήμερον οἱ παιδευόμενοι γράφουσιν καὶ ὁμιλοῦσιν, καὶ ἥτις θὰ τῷ ἦτο τὸ σπουδαιότατον ὄργανον τῆς περαιτέρω ἐν τῷ μέλλοντι βίῳ ἀναλόγου ἀναπτύξεως καὶ μορφώσεώς του, οὐδὲ αὐτὴν στοιχειωδῶς καὶ γνωρίζει. Ἀλλ' οὐδὲ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν οἰκειώθη οὐδὲ ἐγνωρίσθη· ὥστε ἀκούων τοὺς ὕμνους αὐτῆς καὶ τὰ ᾄσματα νὰ ἀκούῃ τι οἰκεῖον καὶ ἐκ τοῦ σχολείου καὶ τῆς παιδικῆς ἡλικίας γνωστὸν καὶ καὶ πῶς καταληπτὸν, ν' ἀποτελῇ ὡδέ πῶς μέλος τῆς ἐκκλησίας καὶ νὰ μὴ ἦνε ξύλον ἐντὸς ξύλου, τοῦ στασιδίου. Γλῶσσα δὲ καὶ θρησκεία ἢ μᾶλλον ἐκκλησία εἶνε τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναγεννήσεως τοῦ λαοῦ οἱ πρῶτοι παράγοντες.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Σήμερον τὴν 27ην Ὀκτωβρίου οἱ ὑποφαινόμενοι Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι συνελθόντες εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν Σχολὴν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Γυμνασιάρχου αὐτῆς κ. Κ. Ξανθοπούλου, ἵνα συσκεφθῶμεν περὶ Δημοτικῆς παιδείας ἀπεδεξάμεθα κατὰ πρῶτον ὡς ἀναγκαίαν τὴν σύστασιν Διδασκαλικοῦ Συλλόγου ἐν Σμύρνῃ. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐξελέγησαν Πρόεδρος μὲν ὁ κ. Κ. Ξανθοπούλος, Γενικὸς Γραμματεὺς δὲ, ὁ κ. Π. Καπλανίδης, Σύμβουλοι δὲ, οἱ κ. κ. Ν. Ἀρώνης, Ἰσηγόρης, Θ. Τιμαγέρης, Κ. Εὐσταθόπουλος, Α. Καραγιάννης, Χ. Ἀναστασιάδης, Π. Γρηγοριάδης, Γ. Βορτζίδης, Κ. Ζαγγιάδης καὶ Μ. Γρηγοριάδης, εἰς οὓς ἀνετέθη τὸ καθήκον τοῦ προβουλεύεσθαι, συγκαλεῖν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου δις τοῦ μηνὸς εἰς τακτικὰ συνεδριά-

σεις καὶ ὑποβάλλειν αὐτοῖς εἰς συζήτησιν τὰ ἐκάστοτε ζητήματα. Διὸ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου.

27 Ὀκτωβρίου 1874 ἐν Σμύρνῃ.

Κ. Ξανθόπουλος.— Π. Καπλανίδης.— Α. Ἰσηγόνης.— Ν. Ἀρώνης.— Χ. Ἀναστασιάδης.— Θ. Τιμαγένης.— Π. Δανιηλίδης.— Κ. Εὐσταθόπουλος.— Γ. Βοντζίδης.— Π. Γρηγοριάδης.— Α. Καρχιάννης.— Γ. Δ. Κανάλης.— Ξενοφῶν Χουρμούζης.— Σ. Ι. Κεσ. σίσογλους.— Ι. Χ. Δαπόντης.— Ι. Μάλλιος.— Δημ. Χ. Νικολάου.— Α. Κουρνιακτής.— Κ. Ζανιάδης.— Ἀλέξ. Νικολαΐδης.— Ι. Σαγιάννης.— Κ. Ἰωαννίδης.— Ἀθ. Νικολαΐδης.— Γ. Παναγίδης.— Σ. Οἰκονομόπουλος.— Μ. Γρηγοριάδης.— Ι. Παππαδάκης.— Γ. Δ. Μάτσας.— Στυλ. Ἀναστασιάδης.— Εὐ- ἀγγελος Χαραλαμπίδης.— Νικόλαος Μάνεσης.— Δ. Γρέκας.— Ἐμμ. Γιαννακόπουλος.— Φίλιππος Λιβαδεύς.— Εὐστράτ. Ζαφειριάδης.

ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΑΥΤΟΥ.

Τὴν 9ην Νοεμβρίου 1874 συνελθόντων 24 μελῶν τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου ἐν τῇ ἐπὶ τούτῳ παραχωρηθείσῃ αἰθούσῃ τοῦ φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου «Ὁμηρος» ὁ πρόεδρος κ. Ξανθόπουλος ἀνέγνω ἀναπτύξας τὸ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου συνταχθὲν σχέδιον τοῦ κανονισμοῦ αὐτοῦ. Τῆς δεούσης δὲ συζητήσεως ἐπ' αὐτοῦ γενομένης ἔδοξε τῷ Συλλόγῳ, ἵνα ὁ κανονισμὸς αὐτοῦ ᾧδὲ πῶς ἔχῃ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ.

Ἄρθρον α'. Ὑπὸ τὸ ὄνομα Σύλλογος τῶν ἐν Σμύρνῃ Ἑλλήνων Διδασκάλων συνίσταται ἐν Σμύρνῃ Σύλλογος τῶν Ἑλλή-

νων Διδασκάλων, οὗτινος κύριον μέλημα καὶ σκοπὸς ἄμεσός ἐστιν ἡ διὰ προσφόρων μέσων δυνατὴ βελτίωσις τῆς παρ' ἡμῖν παι- δεύσεως καὶ ἰδίως τῆς δημοτικῆς, καὶ ἐπο- μένως ἡ διὰ κοινωνίας τῶν ἰδεῶν τῶν με- λῶν τοῦ Συλλόγου προσήκουσα ἀνύψωσις τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον β'. Πᾶσα συνεδρίασις τοῦ Συλ- λόγου τούτου προεδρεύεται ὑπὸ τοῦ Γυμνα- σάρχου τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς κ. Κ. Ξαν-θοπούλου, τούτου δ' ἀπόντος, ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον γ'. Σκοπὸς καὶ καθήκον τοῦ δω- δεκαμελοῦς Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου εἶναι τὸ προβουλεύεσθαι, συγκαλεῖν τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου καὶ διατάττειν τὰς διὰ τὴν προ- σεχῇ συνεδριάσιν αὐτοῦ ἐργασίας.

Ἄρθρον δ'. Πᾶσα πρότασις ὑπὸ συζήτη- σιν τιθεμένη γίνεται ἐγγράφως, ἀναπτύσσει- ται ὑπὸ τοῦ προτείνοντος καὶ συζητεῖται προφορικῶς.

Ἄρθρον ε'. Φυλάττεται σειρά καὶ τά- ξις ἐν ταῖς ἀγορεύσεσιν.

Ἄρθρον ς'. Πᾶν ζήτημα ἐπιψηφίζεται ἐν τῇ δευτέρᾳ ἢ τρίτῃ συνεδριάσει τοῦ Συλ- λόγου.

Ἄρθρον ζ'. Τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν τῶν παρευρισκομένων ἐν ἐκάστη συνεδριά- σει ἐπιψηφίζουσι πᾶν ζήτημα τοῦ Συλλό- γου· ἐὰν δὲ ἐν τινι συνεδριάσει τοῦ Συλλό- γου τύχωσιν ὀλιγώτερα τῶν 15 μελῶν, ἡ συνεδρίασις ἀναβάλλεται, ἐν δὲ τῇ ἀκολου- θῶν συνεδριάσει πᾶν ζήτημα ἐπιψηφίζεται ἐν σχετικῇ πλειονοψηφίᾳ.

Ἄρθρον η'. Πᾶς Ἕλλην ἐπαγγελλόμενος τὸν διδάσκαλον ἐν Σμύρνῃ εἴτε ἐν δημοσίῳ Σχολείῳ, εἴτε ἐν ἰδιωτικῷ ἐκπαιδευτηρίῳ, ἠθικῶς ὑποχρεοῦται νὰ συμμετέχῃ τοῦ δι- δασκαλικοῦ Συλλόγου.

Ἄρθρον θ'. Οὐδεὶς τῶν ξένων τῶν ἐν Σμύρνῃ τὸν διδάσκαλον ἐπαγγελλομένων ἀποκλείεται τοῦ Συλλόγου, ἂν θελήσῃ νὰ συμμετάσχῃ αὐτοῦ.

Οὕτω πῶς ὁρισθέντος τοῦ κανονισμοῦ τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου ἡ συνεδρίασις διε- λύθη.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ.

23 Νοεμβρίου 1874.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προτέρας συνεδριάσεως τοῦ Συλλόγου καὶ ἐπικύρωσιν αὐτῶν, ὁ Πρόεδρος ἀναστὰς ἀνέγνω τὴν ἐξῆς πρότασιν ἐνώπιον 17 μελῶν.

Πρόεδρος. Ἐπειδὴ ἀνάγκη νὰ ᾖ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον εἴτε ἀνώτερον εἴτε κατώτερον αὐτοτελὲς καὶ αὐταρκές, δεόν μετὰ τὴν ἐλευθέραν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἐπὶ πλακῶς καὶ τὴν ἄλλην προαπαιτουμένην ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν ν' ἀκολουθῇ ἡ διδασκαλία τῆς καθαρευούσης καθομιλουμένης γλώσσης γραμματικῶς, ὥστε ὁ ἀπολυόμενος μαθητὴς ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου νὰ ᾖ ικανὸς νὰ συνθέτῃ μικρὰν τινα σύνθεσιν ὀρθῶς εἴτε ἐπιστολὴν εἴτε ἄλλο τι. Ἡ δὲ διδασκαλία αὕτη νὰ γίνηται κατὰ τὴν Γραμματικὴν τοῦ Γεράκη, τὴν μόνην τὰ νῦν ὀρθῶς καὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ συντεταγμένην. Νομίζω δὲ ὅτι ἡ γραμματικὴ αὕτη τρεῖς τῆς ἐβδομάδος ἐπὶ τρία ἔτη ἢ ἐπὶ τέσσαρα τὸ πολὺ διδασκομένη προφορικῶς καὶ γραπτῶς μὲ τὰ γυμνάσματα αὐτῆς δυνατόν ἐπιτυχῶς νὰ περατωθῇ. Προ-

τείνω λοιπὸν τὴν ἐπὶ τρία ἔτη διδασκαλίαν τῆς καθομιλουμένης καθαρευούσης γλώσσης κατὰ τὴν Γραμματικὴν τοῦ Γεράκη ἐν τῷ δημοτικῷ σχολείῳ.

Ι. Παπαδάκης. Ἐπὶ τῆς προτάσεως τοῦ Προέδρου συνέστησε τοὺς πεπειραμένους διδασκάλους τῶν δημοτικῶν σχολείων νὰ ὀρίσωσι μέχρι τίνος μέρους τῶν δέκα εἰδῶν τοῦ λόγου δύνανται ἐπιτυχῶς νὰ διδάξωσιν. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰς τάξεις τοῦ μέχρι τοῦδε Ἑλληνικοῦ σχολείου, αὕτη ἡ διδασκαλία καὶ τὰ κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους ἀποτελέσματα θὰ ὀδηγῶσιν ἡμᾶς.

Κ. Εὐσταθίου. Πάντες οἱ διδάσκοντες ἐν τε δημοτικοῖς Σχολείοις καὶ ἐν Γυμνασίοις εἶναι εἰδήμονές πως τοῦ πράγματος· ἄρα πάντες μετὰ κοινὴν σύσκεψιν καὶ ὀρθὴν διασάφησιν τοῦ ἀντικειμένου πρέπει νὰ προσδιορίσωσι τὸν χρόνον τῆς διδασκαλίας τῆς γραμματικῆς τῆς ἀπλῆς γλώσσης. Ἀλλ' ἐπὶ τίνος χρηστομαθείας πρέπει νὰ στηρίζεται ἡ νέα ἑλληνικὴ γλῶσσα; ἐπὶ ἀρχαίου λόγου ἢ ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ ἰδιώματος; καὶ ἐπὶ τίνος γραμματικῆς; ἐπὶ ἀρχαίας, ὥς μέχρι τοῦδε, ἢ ἐπὶ νέας; διότι χρηστομάθεια καὶ γραμματικὴ εἶναι ἀχώριστα.

(Ἀκολουθεῖ.)